

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.211/2016/3. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Sipos István ügyvéd ügyintézője mellett a Sipos Ügyvédi Iroda (címe) által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, az ifj. dr. Horváth Ferenc (címe) ügyvéd által képviselt Allianz Hungaria Zrt. (címe) alperessel szemben kártérítés iránt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 12.P. 20.785/2012/98. számú ítélete ellen az alperes részéről 99. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét megváltoztatja, s mellőzi az alperesnek a felperes irányában fennálló perköltségfizetési kötelezettségét annak kimondása mellett, hogy a felek a saját költségeiket maguk viselik.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 13 183 (tizenháromezer-száznyolcvanhárom) Ft másodfokú perköltséget, és térítsen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására az abban foglalt módon és határidőn belül - 33 200 (harminchéromezer-kétszáz) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

2010. október hó 15. napján a számú főúton **B. Gy.** a forgalmi rendszámú tehergépkocsiból és a hozzá kapcsolt ... forgalmi rendszámú pótkocsiból álló járműszerelvénnyel szabálytalanul előzve nekiütközött a szabályosan közlekedő, s a felperes által vezetett ... forgalmi rendszámú tehergépkocsinak.

A felperes a baleset következtében léprepedést, a bal VII-X. bordák törését, a baloldali tüdőlebenyek zúzódását, baloldali légmellképződést és részleges gyomorpedést szenvedett el. A lépsérülés miatt életveszélyes állapot alakult ki, az életét az idejében érkezett szakszerű orvosi segítség mentette meg. A balesetben elszenvedett sérüléseit a Kórház traumatológiai osztályán látták el, ahol lépeltávolítást (splenectomia) hajtottak végre sokkoltalanítás mellett. Súlyos általános állapota miatt az intenzív osztályon helyezték el, ahol négy napon keresztül illesztett maszkos CPAP légzéstartámogatást kapott; spontán

légzése csak ezt követően lett kielégítő. Fájdalomcsillapítás mellett szedálták, és a jelentős vérvesztése miatt VVT masszát, friss és fagyaszott plazmát is kapott. Az otthonába 2010. október hó 25. napján bocsátották rendezett, kielégítő állapotban.

Az elvégzett műtét szövődményeként tályogképződés lépett fel nála, amelyet 2010. október hó 26. és november hó 1. napjai közötti kórházi kezelése során a nagybányai kórházban távolítottak el. Diétás étrend alkalmazását és a nagy fizikai megterhelés elkerülését javasolták számára. Ugyancsak a balesettel összefüggésben a hasfali heg sérvesedése is kialakult, amelynek megoldására műtétet javasoltak számára. Ezt 2012. december hó 3. napján végezték el a Kórházban.

A felperesnél a balesettel okozati összefüggésben poszttraumás szédüléssel tünetek és poszttraumás stressz-zavar is fellépett, amelynek részjelenségeként mindkét fülében fűzűgás alakult ki. Ez utóbbi állandóan meglévő jelenség, ami a mindennapjait megnehezíti, éjszaka nem tud tőle aludni.

A felperesnek a sérülés jellege miatt élelemfeljavításra volt szüksége, aminek költsége 18 000 Ft volt; ebből az alperes peren kívüli 15 000 Ft-ot megfizetett. A felperesnek a baleset miatt felmerült összes utazási költsége 313 522 Ft volt, amelyből az alperes a pert megelőzően 113 676 Ft-ot térített meg. A baleset során tönkrement személyi igazolványának pótlására 63,2 lej kellett kifizetnie, amely 2212 Ft-nak felelt meg.

A 2011. október hó 15. napjáig felmerülő 281.531 Ft gyógyszerköltséget az alperes kifizette, ezt követően összesen 18 478 Ft kiadása merült fel. A gyógykezelések, gyógymasszázs és vizsgálatok költsége 205 973 Ft volt. A műtét korai szövődményeként tályogképződés, majd hasfali heg sérvesedése alakult ki nála, amely miatt ismételt műtetre szorult. Ezt a Kórházban végezték el, ezzel kapcsolatos költsége 162 285 Ft volt.

A felperes a baleset bekövetkeztekor készruha minőségellenőr munkakörben dolgozott napi 8 óra, heti 40 órás munkaidőben, de ténylegesen gépkocsivezetői feladatokat is ellátott. Munkabére a balesetet közvetlenül megelőző időszakban havi 1500 lej volt, emellett 200 lej értékű ételmisszerjegy juttatásban is részesült. 2010. október hó 15. és 2011. január hó 10. napjai között betegszabadságon volt, erre az időszakra az összesen 2701 lej nettó munkabér helyett 2302 lej jövedelemre tett szert. 2011. január hónapban 291 lejt kapott. Ebben az időszakban ételmisszerjegy juttatásban nem részesült, az ezzel kapcsolatos kiesés 52 212 Ft volt. 2011. január hó 16. napján a munkaviszonyát közös megegyezéssel megszüntették azzal az indokkal, hogy munkáltatója fizikai erő kifejtését nem igénylő munkát nem tud biztosítani számára. Romániában ideiglenes munkaképtelenség esetén a munkavállalónak az ideiglenes munkaképtelenség ötödik napjáig a munkáltató, majd ezt követően a munkaképtelenség megszűnéséig, vagy a biztosított személy nyugdíjazásáig az egészségbiztosítási alaphoz fizetik a járandóságát. A járulék fizetésének számítási alapja a járulékfizetési időszak által érintett 12 hónap utolsó hat hónapja, összege ennek 75%-a. Munkanélküli segélyben kérelme alapján az részesülhet, aki a kérelem bejegyzési dátumát megelőző utolsó 24 hónapban minimum 12 hónap járulékfizetési időszakkal rendelkezik, nincs jövedelme, nem felel meg a hatályos nyugdíjazási feltételeknek és be van jegyezve a

területi munkaközvetítő hivatalnál, amelyhez a lakcím, vagy tartózkodási hely alapján tartozik.

A balesetet okozó **B.- Gy-vel** szemben büntetőeljárás indult, amelyet a Nyíregyházi Városi Ügyészség K.9443/2010/4. számú végzéssel megszüntetett, mivel az ügy közvetítői eljárásra utalását követően a sértettel megegyezett. Megállapította ugyanakkor a nyomozást megszüntető határozatban, hogy **B. Gy.** cselekményével megvalósította a maradandó fogyatékoságot eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétségét. A forgalmi rendszámú tehergépkocsiból és a hozzá kapcsolt forgalmi rendszámú pótkocsiból álló járműszerelvény üzembentartójának a baleset időpontjában az alperesnél volt érvényes felelősségbiztosítási szerződése. Az alperes a felperes kárigényének rendezése során peren kívül 1.000.000 Ft nem vagyoni kártérítést fizetett meg a felperesnek.

A felperes módosított keresetében 8 000 000 Ft nem vagyoni és 6 031 302 Ft vagyoni kár, valamint ezek kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a nem vagyoni kártérítés iránti kereset teljes, míg a vagyoni kárigény nagyobb részben történő elutasítását kérte.

A felperes nem vagyoni kártérítési igényéről az elsőfokú bíróság a 61. sorszámú részítéletében döntött, s az alperest 5 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés és kamatai megfizetésére kötelezte. A Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.411/2014/3. számú részítéletében az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyta azzal, hogy az alperest a megítélt nem vagyoni kártérítés figyelembevételével megállapított eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság a 98. sorszám alatt meghozott ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 674 116 Ft vagyoni kártérítést és ennek 2010. december hó 12. napjától járó késedelmi kamatát, valamint 415 200 Ft perköltséget, amelyet meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívására 71 651 Ft állam által előlegezett költséget és 40 400 Ft eljárási illetéket.

Határozatának a fellebbezés szempontjából releváns indokolása szerint az alperes a kötelező gépjármű felelősség biztosításról szóló, s a balesetkor hatályos 2009. évi LXII. törvény 12. §-a és 28. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles a balesetet okozó gépjármű üzembentartójával szemben érvényesített megalapozott kártérítési igényeket kielégíteni, amelynek összegét a lefolytatott bizonyítás alapján határozta meg 1 088 536 Ft-ban, s mivel abból az alperes már megfizetett 460 210 Ft-ot, őt a különbözetként mutatkozó 628 326 Ft-ban, valamint a jövedelemveszteség okán alappal érvényesített 45 790 Ft-ban, összesen 674 116 Ft-ban és kamataiban marasztalta.

A részben pervesztes alperest a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte perköltség fizetésére. Az tartalmazza az igényérvényesítéssel összefüggésben a fordítások miatt felmerült és alperes által még ki nem fizetett 54 890 Ft fordítási díjat, valamint a felperes jogi képviselője részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a)

pontja és 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján a pernyertesség figyelembevételével megállapított munkadíjat. Az alperest a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése alapján kötelezte a perben kirendelt orvosszakértő díjával kapcsolatban felmerült állam által előlegezett költségnek, valamint a le nem rótt eljárási illeték pervesztességgel arányos részének megfizetésére, míg a fordítási és tolmácsolási díjat a Pp. 78. §-ának (4) bekezdése alapján az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával mellőzni kérte a felperes irányában fennálló perköltség fizetési kötelezettségét annak kimondása mellett, hogy a felek a saját költségeiket maguk viselik. A felperes teljesen kereseti követelése 14 031 302 Ft volt, amelyből mindösszesen 5 674 116 Ft-ban lett pernyertes, azaz a pernyertességének aránya 40 %-os mértékű. Az elsőfokú bíróság által hivatkozott Pp. 81. §-ának (2) bekezdése csak a nem vagyoni kár tekintetében alkalmazható, a vagyoni kártérítési igény vonatkozásában azonban nem, mivel annak összegszerű megállapítása nem a bíróság mérlegelésétől függ. Ezen körülmények miatt az alperes tekinthető nagyobb részben pernyertesnek, ami indokolja a perköltség fizetési kötelezettségének mellőzését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a per fő tárgyára vonatkozó rendelkezéseit. A fellebbezést alaposnak találta a következők szerint:

A nem vagyoni kártérítési követelés tekintetében korábban már részítélet hozatalára került sor, amely egyúttal az azzal összefüggésben felmerült perköltség kérdését is rendezni volt hivatott, mint ahogy ez a fellebbezési eljárásban meg is történt „a perköltségről való rendelkezésről a fellebbezési és felülvizsgálati eljárásban, ha a bíróság az ügyben részítélettel vagy közbenső ítélettel határoz” címmel kiadott 4/2009. (XII. 14.) PK vélemény I.1. pontjában írtak értelmében. Az elsőfokú bíróság a részítéletében nem rendelkezett a nem vagyoni kárigény tekintetében nagyobb részben pernyertes felperes perköltségéről, ahogy az ezen kereseti követeléshez tartozó illeték viseléséről sem. Az előbbi fellebbezés hiányában a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel az ítélet tábla nem érinthette, ám a kereseti illeték tekintetében az elmulasztott rendelkezést ugyancsak a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján pótolta.

A jelen ítéletben már csak a vagyoni kártérítési kereseti követelésről kellett dönten, ideértve annak járulékos kérdéseit, mint a feleket megillető perköltség, az ezen igényhez tartozó le nem rótt kereseti illeték és az állam által előlegezett költség kérdését. A vagyoni kárigény vonatkozásában a felperes pernyertessége csupán 11,18 %-os, s e vonatkozásban a fellebbezésben írtak okán nem alkalmazható a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése, mert ezen kereseti követelés összegszerű megállapítása nem bírói mérlegeléstől függ.

Az alperes tehát túlnyomó részben pernyertes lett, ám ő mindössze a felperes javára fennálló perköltségfizetési kötelezettségének mellőzését kérte annak kimondása mellett, hogy a felek a saját költségeiket maguk viselik, ezért az ítélet a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel, s a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján ennek megfelelően változtatta meg az első fokú ítélet fellebbezett részét.

A fellebbezési eljárásban pervesztes felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles az alperes javára perköltséget fizetni, aminek összegét az ítélet a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján határozta meg, a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A fellebbezés tárgyi illetékfeljegyzési jogos volta miatt le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a felperes a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése alapján köteles megtéríteni.

Debrecen, 2016. május hó 30. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Pribula László sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő